

WYBRANE ZAGADNIENIA ZWIĄZANE Z REPREZENTACJĄ PARAFII PRZEZ PROBOSZCZA NA GRUNCIE PRAWA KANONICZNEGO I POLSKIEGO

Przedmiotem artykułu jest problem skuteczności przewidzianych w prawie kanonicznym ograniczeń w zakresie reprezentacji parafii przez proboszcza w polskim porządku prawnym. Autor zwięźle omawia problematykę podejmowania czynności prawnych przez osoby prawne w prawie polskim, ze szczególnym zwróceniem uwagi na sytuacje, gdy na dokonanie czynności prawnej przez jeden z jej organów wymagana jest zgoda innego jej organu lub też osoby trzeciej. Następnie autor dokonuje analizy przewidzianych w prawie kanonicznym ograniczeń w zakresie reprezentacji parafii przez proboszcza w kontekście rozwiązań przyjętych w prawie polskim i dochodzi do wniosku, że przewidziany w prawie kanonicznym wymóg uzyskania przez proboszcza zgody ordynariusza lub biskupa diecezjalnego na dokonanie niektórych czynności prawnych nie ma znaczenia w prawie polskim, a czynności prawne dokonane bez takiej zgody są w pełni skuteczne. Zasadniczym argumentem prowadzącym do takiego wniosku jest niezaliczenie w Konstytucji prawa kanonicznego do źródeł powszechnie obowiązującego prawa, a także brak odesłania w prawie polskim do prawa kanonicznego w zakresie reprezentacji kościelnych osób prawnych. W obowiązującym stanie prawnym brak jest również podstaw, aby rozważanym ograniczeniom w reprezentacji nadać charakter statutowy ze skutkiem w stosunku do osób trzecich, gdyż nie zostały one wpisane do jawnego dla osób trzecich rejestru. W konkluzji należy dojść do wniosku, że zapewnienie skuteczności regulacji prawnokanonicznej w zakresie reprezentacji kościelnych osób prawnych na gruncie prawa polskiego wymaga zmian ustawodawczych, bądź to poprzez zapisanie stosownych rozwiązań wprost w ustawie, bądź też poprzez wpisanie ich do jawnego dla osób trzecich rejestru osób prawnych.

SELECTED ISSUES CONCERNING THE LEGAL REPRESENTATION OF A PARISH BY THE PARISH PRIEST ACCORDING TO CANON AND POLISH LAW

The article depicts the problem of effectiveness of the restrictions provided for in canon law on the legal representation of a parish by the parish priest in the Polish legal system. The author briefly examines the issue of taking up legal representations by an agent in Polish law,

especially when such legal representations, by an organ of the agent, require the agreements of another organ, or a third party. Upon analyzing the restrictions included in canon law on the issue of the legal representation of a parish by the parish priest in the context of the regulations adopted in Polish law, the author reaches a conclusion that the requirement in canon law that the parish priest should obtain permission of an ordinary or a diocesan bishop to act as an agent on behalf of one's parish in some matters has no significance in Polish law, and the legal representations undertaken without such permission are fully effective. The main argument leading to such a conclusion is that the Constitution does not include canon law in the sources of law, neither is there in Polish law any reference to canon law with respect to the legal representation of ecclesiastical legal persons. Under current law there is also no basis for giving the restrictions on the legal representation the statutory character with the legal effect for third parties, as that basis has not been included in the register open to third parties. Therefore, one comes to the conclusion that in order to ensure the effectiveness of the regulations regarding the legal representation of ecclesiastical legal persons in canon law, some legislative changes should be introduced, either by including the relevant norms directly in the act or by putting them in the register of legal persons open to third parties.